

[Niels Frederiksen.]

de store, gennemgribende økonomiske Problemer, der her i Dagsordenen omtales i taagede Vendinger? Der har været Tid nok. Oppositionspartierne har haft rig Lejlighed og Partiet Venstre har haft rig Lejlighed til Gang paa Gang under de forskellige Spørgsmaals Behandling at forme deres Ændringsforslag vedrørende disse Spørgsmaal, men man venter lige til den sidste Forhandling i Rigsdags-Vintersamlingen med at fremsætte et saadant Program, en saadan Proklamation. Som Realitetspolitik kan jeg ikke opfatte det. Det maa være et Dokument, der skal bruges til at tilfredsstille de urolige Kræfter inden for Partiet, der ikke menes at være tilfredsstillede ved den Indsats i Politik, som Partiet reelt har gjort. Saa skal der fremsættes nogle Ord til Slut, som kan berolige Sindene og hjælpe Partiet over Sommerens politiske Vanskeligheder. Jeg betragter denne Dagsorden som et Udtryk for en Tilstand i Partiet, og med den Begrundelse, jeg her har givet, skal jeg anbefale at stemme for Tillægsbevillingslovforslaget, som det foreligger.

Axel Dam: Den Rigsdagssamling, som nu er ved at slutte, vil næppe tjene til at svække den saakaldte Parlamentslede hos Befolkningen. De forøgede Skattebyrder, der er væltet ud over Befolkningen, er en af Grundene til, at man med Mistænksomhed kaster sig over Rigsdagsmændenes formentlige „Ben“ og danner sig Fantasi-billeder af, hvorledes Rigsdagsmændene mæsker sig selv paa de kriseramte Skatte-yderes Bekostning. Skatterne vilde man maaske endda finde sig i med Taalmodighed, hvis man havde nogen Tro paa, at de virkelig tjente til at fjerne Krisen, men hvor skulde man dog faa en saadan Tro fra? Alle Kriseforanstaltningerne bærer jo Præg af blot at tilsigte en Fortvivlelsens Galgenfrist, der bare udskyder Tidspunktet for det nuværende Systems Undergang i en økonomisk Katastrofe. Ingen Mennesker, ikke engang Lovgiverne selv, vil jo paa-staa, at de Kriselove, der vedtages, indeholder den fjerneste Tilnærmelse til en Løsning af de Opgaver, som Tiden stiller, og som det uomtvisteligt er Politikernes Opgave at løse.

At man ikke ved Destruktion af Fødevarer kan løse det Problem, som bestaar i, at der er for mange Fødevarer paa Landet og for megen Sult i Byerne, er næsten for trivialt at pege paa. At man kan raade Bod paa Arbejdsløsheden ved kolossale

Skatteudskrivninger, som fratager Forbrugerne den Købeevne, som de hellere end gerne vilde omsætte i Efterspørgsel efter Varer og Arbejdsydelser, det er heller ikke en Sandhed, som det er forbeholdt de meget vise at faa Øje paa. Snarere er Forholdet det, at selv den enfoldigste kan indse det, medens de, der skulde være de vise, ikke vil indse det, fordi de i saa Fald ubarmhertigt blev stillet over for det Spørgsmaal, som de intet Svar har at give paa, nemlig: Hvorledes kan Arbejdsløsheden ikke blot lindres i sine Følger, men afskaffes i sine Aarsager? Det Spørgsmaal har man overhovedet ikke Tid til at beskæftige sig med, fordi man ikke har nogen praktisk realiseret Løsning andetsteds i Verden at henvise til, og saa maatte Løsningen søges ad Fornuftens, ad Tænkningens Vej, og det forudsætter jo atter, at man maatte tro paa og bygge paa og stole paa, hvad kun ens fornuftige Tanke, men endnu ikke nogen direkte Erfaring lærer en, og saa møder man jo det stygge Ord Teori, der er alle praktiske Politikeres Rædsel.

Denne Ideosynkrasi for Ordet Teori er saa stærk, at man uden Overdrivelse kan definere de praktiske Politikeres Yndlingsbarn: „Dagens Gerning“ som den Gerning, der bestaar i at gøre lige det modsatte af, hvad fornuftig Teori tilsiger, for i det Øjeblik man virkelig handler fornuftigt, er det jo ikke alene Dagens Gerning, man udfører, saa lægger man ogsaa Grunden til sunde fremtidige Tilstande, saa handler man, om ikke under Evighedens Synspunkt, saa dog under Fremtidens Synspunkt og til Gavn ogsaa for vore Efterkommere, for den Ungdom, som nu holdes ude fra Erhverv paa Grund af Fædrenes Synder!

Man kunde fristes til om en saadan Lovgivning at bruge det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Yndlingsudtryk „fuldkommen Taabelighed“ til Trods for, at det samme ærede Medlem engang, da dette Ord blev brugt fra anden Side, gjorde opmærksom paa, at fuldkommen er intet i denne Verden. Men da ingen Regel er uden Undtagelse, er det muligt, at man netop her staar over for en Undtagelse, at Taabelighed virkelig er det eneste her i Verden, der kan drives til Fuldkommenhed, medens den menneskelige Viden, Visdom og Klogskab som bekendt har sine Grænser.

„Dagens Gerning“ er Navnet paa en kortsynet Politik, paa en splittet og brudstykkeagtig Detailpolitik uden Fremtidsperspektiver, en Paniklovgivning, der i sidste Øjeblik skal afværge en truende Ka-